

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΑ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΕΙΑΣ
5 ΜΑΡ. 1907
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ

Συνεργός

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.
ΑΡΙΘ. 16

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ ταῖς εὐρταῖς — Τὰ παθήματα τῆς Ἐκκλησίας — Τὰ ἀρχαῖα κρατεῖτω (ἐκ Κύπρου) — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἡ ἐγκύβλιος τοῦ σεβασμ. Οὐγγροβλαχίας — Νεκρολογία (Νεόφυτος Σιμωνοπετρίτης).

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Διεπλεύσαμεν τὸ πέλαγος τῆς νηστείας καὶ διήλθομεν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην ἐβδομάδα. Συνήλθομεν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ναοῖς, δοξολογούντες τὸν Κύριον, καὶ εὐλογοῦντες αὐτὸν, ἵνα λαμπροτέρους ἑαυτοὺς ποιήσωμεν, κέρδος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ ταῖς καρδίαις ἡμῶν, κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον, ποριζόμενοι ἀπὸ τῆς ἐκ Θεοῦ εὐλογίας ἡμῶν. Τὸ Ὡσαννά μετὰ τῶν παιδῶν, βαῖα καὶ κλάδους φοινίκων κρατοῦντες, ἐψάλαμεν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀπὸ τῆς παρελθούσης κυριακῆς, καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας ἀνεδιδάχθημεν καὶ πάλιν ἵνα μιμηθῶμεν τὴν τῶν παιδῶν ἀκακίαν, ἥς ἄνευ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑμνήσῃ πρεπόντως τὸν δημιουργόν. Καὶ ἀπὸ τοῦ θείου Εὐαγγελίου μαθόντες ὅτι εἰ-

σῆρχετο ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν μαθητῶν ὑποστρωννυόντων τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐδιδασκόμεθα καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων πατέρων ὅτι τοῦ χριστιανοῦ καθήκον ἵνα ὑποστρώσῃ τὰ ἱμάτια, τὸν εὐσχήμονα δῆλον οὖν βίον, τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, τὸ σεμνὸν χριστιανικὸν πολίτευμα, τὴν εὐσέβειαν τὴν ἀνυπόκριτον. τὴν πίστιν τὴν ἀληθῆ τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ἐνεργουμένην τε καὶ τεκμηριουμένην διότι τῶν ἁγίων πατέρων ἡ διδασκαλία τὸν εὐσχήμονα βίον ἐννοεῖ συμβολιζόμενον ἐν τῇ τῶν ἱματίων ὑποστρώσει, τὸν βίον τοῦτον τὸν διὰ καταστάσεως εὐπρεποῦς ἐπικοσμοῦντα τὸ χριστιανικὸν ἥθος διότι ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἡδὴ τῶν ἐθνῶν ὁ μέγας ἀπόστολος ὅτι τοῦ ἀληθοῦς ὁπαδοῦ τοῦ Σωτῆρος (Ρωμ. ιγ', 3) ἱμάτια εἰσὶ τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἵνα δι' αὐτῶν «εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ περιπατήσωμεν».

Συνήλθομεν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ναοῖς καὶ τούτους ἐπληροῦμεν αἰνοῦντες τοῦ Δεσπότη τὴν ἄκραν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, οὐ μόνον κλίναντος τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς καὶ πρὸς τὴν γῆν

ένωσαντος, ἀλλὰ καὶ καθήσαντος ἐπὶ πῶλον ὄνου, καὶ διδάξαντος ἡμῖν ἀρετὴν ὑψίστην τὴν τῆς ταπεινώσεως, ἣν ὁ θεὸς προφήτης Ζαχαρίας προεῖπε τῇ θυγατρὶ Σιών (Θ', 9) ὅτι «ἔρχεται ὁ βασιλεὺς σου δίκαιος καὶ σώζων, πρὸς αὐτὸς, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον ὄνου». Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, βασιλεὺς ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων τῶν ἐπὶ γῆς, κυρίων καὶ δούλων τῶν ἐπὶ γῆς καὶ τῶν ὑπὸ γῆν, τὰ κλεῖθρα τοῦ ἄδου δυνάμενος νὰ συντρίψῃ, τοὺς νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰώνων ἀναστήσαι δυνάμενος, σύμπασαν τὴν γῆν ἐν τῇ αὐτῇ στιγμῇ συσσειών, ἀλλ' εἰσερχόμενος εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν ὅχι φοβερὸς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων, κατὰ τὸν θεὸν τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριον, ὅχι βαρὺς καὶ βλοσυρὸς· μόνος, ἄνευ ὑπασπιστῶν καὶ δορυφόρων, ἄνευ ἱππέων καὶ πεζῶν, ἄνευ κόμπου κοσμικῆς κενοδοξίας καὶ χλιδῆς· οὔτε φόρους εἰσπράττων καὶ τέλη, οὔτε δουλείας ἀγενεῖς ἐπιβάλλων καὶ ἐπιβλαβεῖς ὑπηρεσίας· διδάσκων μέτρα ταπεινώσεως ὑψίστης· ἀλλὰ δίκαιος καὶ σώζων· ἐλπίς Ἰσραὴλ, κατὰ τὴν Γένεσιν καὶ προσδοκία τῶν ἐθνῶν τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων.

Τὸν δίκαιον καὶ σώζοντα ὑμνήσαμεν, εὐλογοῦντες μετὰ τῶν ἀκάκων νηπίων τῆς Ἀγίας Σιών, προσκυνοῦντες αὐτοῦ τὰ σεπτὰ πάθη, πανηγυρίζοντες σὺν τοῖς ἐν Ἄδῃ πεπεδημένοις τὴν ζωηφόρον ἀνάστασιν. Τὸν δίκαιον καὶ σώζοντα Θεὸν καὶ Λυτρωτὴν, τὸν καθοδηγήσαντα τὸν Ἰσραὴλ πεζεῦσαι διὰ τῆς ἀβάτου καὶ κυμαινομένης θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης δευτέρας ἐδοξολογήσαμεν μετὰ τοῦ ἱεροῦ μελωδοῦ Κοσμᾶ, εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν τὸν περιβληθέντα τὴν μορφήν τοῦ πτωχεύσαντος Ἀδάμ. Ὑμνήσαμεν τὸν δίκαιον καὶ σώζοντα Θεὸν, τὸν τοὺς τρεῖς παῖδας ἄσινεῖς ἐν τῇ καμίνῳ διαφυλάξαντα, οὐ ἄγνοοῦμεν, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔρχεται ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὑμνήσαμεν τὸν δίκαιον καὶ σώζοντα Θεὸν, καταδικάζοντες σὺν τοῖς ἱεροῖς ὑμνωδοῖς τὸν κατηλεύσαντα τὴν φιλόθεον χάριν προδότην μαθητὴν, τὴν ἀχαριστίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον κατακρίναντες, καὶ δεόμενοι τοῦ Σωτῆρος ἵνα ρύσῃται ἡμᾶς τῆς τοῦ προδότου καὶ ἀχαρίστου ἀθλιότητος. Ὑμνήσαμεν τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, τὸν πᾶσιν εἰρήνην εὐαγγελιζόμενον καὶ ταύτην καὶ

διὰ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ μαθητῶν διδάξαντα καὶ εἰς αἰῶνας διδάσκοντα, γινώσκοντες αὐτὸν χαλινοῦντα τὰς ἀβύσσους, καὶ τὰς θαλάσσας ἀναχαιτίζοντα, καὶ τὴν ἑρμὴν καταστορεννύντα τῶν ἀγριανομένων τῆς φύσεως στοιχείων· γινώσκοντες αὐτὸν πατάσσοντα καὶ πάλιν ἰώμενον, ἐκ δουλείας τὸν Ἰσραὴλ ἐξάγοντα καὶ ἐξ οὐρανοῦ αὐτῷ τὸ μάννα ἐπομβρίσαντα καὶ τὰ πικρὰ τῆς Μερρᾶς ὕδατα γλυκάναντα· γινώσκοντες αὐτὸν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα, κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τῶν ἐθνῶν τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων, οὔτε ἑὼντα εἰς τέλος ἀβοηθήτους τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ, οὐς διερχομένους διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐξάγει πάντως εἰς ἀναφυχήν.

Ὑμνήσαντες σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ προφήταις καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ὑμνωδῶν καὶ πατέρων τῆς Ἑκκλησίας τὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰς θείας αὐτοῦ παλάμας ἐκτείναντα καὶ τὰ πρὶν διεστῶτα συνάψαντα ὑπερφῶς, ἐτοιμαζόμεθα νὰ δοξάσωμεν ἐν καθαρᾷ καὶ τεταπεινωμένῃ καρδίᾳ τὴν ἐκ νεκρῶν ὑπὲρ λόγον Ἀνάστασιν τοῦ τὰ σύμπαντα καινοποιοῦντος, τοῦ τοὺς νεκροὺς ἐξ Ἄδου, ἐξ ἀφανείας, ἐκ δουλείας ἐγείροντος, τοῦ ταλανίζοντος διὰ τοῦ προφήτου Ἰωάνη τὰς κοσμικὰς στρατίας τὰς φυλασσούσας τὴν ἀλήθειαν ἐσφραγισμένην κοσμικαῖς σφραγίσιν ματαίων λογισμῶν. Καὶ ἀναλογιζόμεθα τὰ πάθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων ὑπερπλεονάσαντα ἀπὸ τινῶν ἐτῶν· ἀναλογιζόμεθα τὰς πικρίας, ὅσας ὑπὸ μισαδέλφων, λεγόντων ἑαυτοὺς χριστιανούς, ποτίζονται οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, οἱ μὲν διωκόμενοι καὶ ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, οἱ δὲ ἐν ὄρεσι καὶ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν ὁπαῖς τῆς γῆς κρυπτόμενοι, ἀλλὰ τῇ πίστει τῇ ἀκραίφει μεγάλαι γενόμενοι, καθὼς οἱ πάλαι μάρτυρες καὶ ὁμολογηταί. Καὶ δεόμεθα κατὰ καθῆκον ἀδελφικὸν ὑπὲρ ἐκείνων, ἐλπίζοντες εἰς τὸν ἀποδιδόντα ἐκάστῳ ἀνθρώπῳ καὶ ἐκάστῳ ἔθνεϊ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ. Τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος ὑπὲρ τῶν πασχόντων πράττοντες, εὐχόμεθα ἰδίᾳ καὶ κοινῇ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑκκλησίας ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν ἰδίᾳ καὶ κοινῇ, ὑπομιμνήσκοντες αὐτοῖς σωτηρίους ἐπαγγελίας ἀναστάσεως ἰδίας καὶ κοινῆς. Πανηγυρίζοντες καὶ αὐτοὶ μεθ' ἡμῶν τὴν κλητὴν καὶ ἀγίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, προσευχόμενοι καὶ γρηγοροῦντες, διότι ἄγνοοῦμεν τὴν ἡμέραν καὶ

τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ δίκαιος Κριτὴς ἀποδίδει ἐκάστω ἔθνη κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, προσδοκῶμεν διὰ τοὺς ἀδίκως πάσχοντας ἀπαλλαγὴν δεινῶν καὶ θλίψεων ἀνακούρισιν καὶ στείρευσιν δακρύων, ἐπαναλαμβάνοντες τὸ τοῦ προφήτου· «Ἐμβλέψατε εἰς γενεὰς ἀρχαίας καὶ ἴδετε. Τίς ἐνεπίστευσε τῷ Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; Τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφη; Ἡ, τίς ἐπεκαλέσατο Αὐτὸν καὶ ὑπερείδεν αὐτόν;

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«Ἀπὸ τῆς σήμερον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην ἐβδομάδα τῶν Παθῶν Κατὰ τὸ ὑπόδειγμα δὲ τοῦ Θεοῦ αὐτῆς ἰδρυτοῦ ἡ Ἑκκλησία, κοινωνὸς τῶν παθημάτων αὐτοῦ, οὐ παύεται διανύουσα ἐν τῷ κόσμῳ διαρκὴ ἐβδομάδα παθῶν· ἀλλὰ, τοῖς ἰχνεσι τοῦ Θεανθρώπου στοιχοῦσα, λοιδορουμένη εὐλογεῖ, διωκόμενη ἀνέχεται, βλασφημουμένη παρακαλεῖ, τοὺς πάντας συγχωροῦσα καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνεξαίρετως δεομένη».

Διὰ τῶν περιεκτικῶν τούτων φράσεων ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐν τῇ ἐπισφραγιστηρίῳ αὐτοῦ προσλαλιᾷ κατὰ τὴν ἐτησίαν σχολιακὴν τελετὴν τοῦ κεντρικοῦ παρθεναγωγείου τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, διεζωγράφησε, τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τὸν ἐπίγειον κλῆρον τῆς ἀμωμήτου τοῦ Χριστοῦ νύμφης, τῆς Ἑκκλησίας, ἐκτεθειμένης εἰς τὰς ἐπηρεάς καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς τοὺς ὁποῖους τὸ πνεῦμα τοῦ σκότους ἀδιαλείπτως διεγείρει κατ' αὐτῆς.

«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε». Καὶ τὴν θλίψιν ταύτην ἣν ὁ Ἰησοῦς προήγγειλε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, δοκιμάζει συνεχῶς ἡ Ἑκκλησία του, ὑφισταμένη τὰς προσβολὰς τῶν ἱερωτάτων αὐτῆς δικαιομάτων, τὰς ἐντέχνους ἀποπείρας πρὸς διάσπασιν τοῦ συνδέσμου τῆς ἐνότητος τοῦ συγκρατοῦντος τὰ τέκνα αὐτῆς, τὰς συκοφαντικὰς διαστrophὰς τῶν προθέσεων καὶ τῆς δράσεως αὐτῆς, τὰς καταρραδιουργήσεις καὶ τὰ παντοειδῆ προσκόμματα τὰ παρεμβαλλόμενα, ἀνὰ πᾶν βῆμα, εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς μεγάλης καὶ σωτηριώδους αὐτῆς ἀποστολῆς. Ἐλέγχουσα ὁμῶς «τῆς ἀναιδοῦς κακοβουλίας τὴν προαίρεσιν», ἀντιτάσσουσα

εἰς τὰς ἀσυστάτους διαβολὰς καὶ ὑπονοίας τὸ ἀκαταμάχητον φῶς τῆς ἀληθείας, διασπῶσα τὰς δολερὰς παγίδας τῶν «ψευδαδέλφων, τῶν τῇ μὲν γλώσσῃ φθεγγομένων τὰ πρὸς ἔνωσιν, τῇ δὲ γνώμῃ νεύοντων πρὸς διάσπασιν», ἡ Ἑκκλησία δὲν ἀποδίδωσι «κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας», ἀλλ' εὐμνήμων τῶν εὐαγγελικῶν ρημάτων «εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μεσοῦσιν ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς», ταῦτα τὰ διδάγματα αἰέποτε ἐφαρμόζει, ἐπιρρίπτουσα ὡς πρὸς τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος τὰς ἐλπίδας αὐτῆς ἐπὶ τὸν εἰπόντα «μὴ ταρασδέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω· θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Τὴν θλίψιν δὲ καὶ τὰ παθήματα τῆς Ἑκκλησίας ἐντείνει, ἐν γε τῷ παρόντι, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου λαοῦ, τοῦ ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας διὰ τῶν ναμάτων τοῦ Εὐαγγελίου γαλουχηθέντος, ἐξημερωθέντος, περιφρουρηθέντος ἐν θυελλώδεσι χρόνοις καὶ ὅστις, ἀπὸ τινων δεκάδων ἐτῶν, ἐπιλαθόμενος τῆς ἀποστολικῆς ἐντολῆς, «μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν» ἐγκατέλιπε τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ τροφὴν καὶ μητέρα, «πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυεν ἑαυτὸ φρέαρ συντετριμμένον», τὸ τοῦ φυλετισμοῦ· ἐκ τῶν θολερῶν ὑδάτων τοῦ ὁποῦ ἐμπλησθεῖς, ἐγένετο ὁ ἀμείλικτος διώκτης τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Θεοῦ καὶ πάντων τῶν μὴ παρακολουθησάντων αὐτὸν ἐν τῇ ἀπὸ ταύτης ἀποστασίᾳ, ἰδίᾳ δὲ τῶν δεκακισμυρίων πρωτοτόκων, ἐν τε τῇ πίστει καὶ ἐν τῷ πολιτισμῷ, ἀδελφῶν αὐτοῦ, τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, ἀποστερήσας μὲν αὐτοὺς παντὸς Θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου δικαιώματος, βυθίσας δὲ εἰς ἄφατον ἄλγος ἐπὶ τοῖς δεινοπαθήμασιν αὐτῶν τὴν Ἑκκλησίαν, ἐξαναγκασθεῖσαν ἵνα, ἀποτεινομένη πρὸς τε τὰς λοιπὰς Ὀρθόδοξους Ἑκκλησίας τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν, διεκτραγωδοῦσα τὰ δεινὰ αὐτῶν καὶ ἀναφωνοῦσα μετὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου «οἱ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἴ ἐστὶν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγεννήθη».

Καὶ ἡ μὲν ἐκ κατωδύνου ψυχῆς ἐπίκλησις αὕτη τῆς Ἑκκλησίας, βαθυτάτην ἀπανταχοῦ ἐμπούησασα ἐντύπωσιν, προῦκάλεσε τὴν διὰ γραμμάτων, ἐπισήμων τε καὶ μὴ τοιούτων, καὶ διὰ δημοσιευμάτων ἐκδήλωσιν τῆς ἐκπλήξεως, τῆς ἀποδοκιμασίας καὶ τοῦ ἀποτροπιασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως κατὰ τῶν δραστῶν τῶν ἀνοσίων καὶ ἀντιχριστιανικῶν παρεκτροπῶν, αἵτινες «ἀπαξ τῆς εὐαγγελικῆς ὁδοῦ παρεκκλίναντες καὶ κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀφηνιάσαντες», κατωλισθήσαν εἰς τὸ βάραθρον πάσης παρεκτροπῆς, οἴονει παράκρουσιν φρενῶν ὡς ἐκ τῆς ὀξύτητος τῆς καταλαβούσης αὐτοὺς φυλετικῆς μανίας παθόντες. Ἐὰν δὲ αἱ ἐπίσημοι ἀπαντήσεις ἐνίων ὀρθοδόξων Ἑκκλησιῶν οὕτω ἀφίκοντο, τοῦτο δὲν προέρχεται, βεβαίως, ἐξ ἀδικφορίας, τῶν ἰθυόντων τὰς ἀγίας Ἑκκλησίας τοῦ Θεοῦ μὴ ἐπιλανθανομένων τῶν ἀποστολικῶν παρακελεύσεων περὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἑκκλησίας, «ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη, καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος συνπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος συγκαίρει πάντα τὰ μέλη», ἀλλὰ πάντως ἐκ τῆς μελέτης πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν προσφύων καὶ ἀναλόγων πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ δεινοῦ θεραπευτικῶν μέσων, «εἴπερ καὶ ὅπως ἐγγωρεῖ, ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ ἀγρίου σάλου καὶ διωγμοῦ καὶ ἀποδόσεως τῆς δικαιοσύνης».

Ἡ δὲ τὸ πόμα ποτισθεῖσα τὸ πικρὸν Ἑκκλησία, ἡ τετρωμένη δεινῶς καὶ σπαραττομένη τὰ σπλάγχνα ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ σφαγιασμῷ τῶν τέκνων αὐτῆς — τῶν ἀποστερηθέντων καὶ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν οἰκῶν των, ἐν οἷς προσερχόμενοι νὰ ἐπικαλῶνται τὴν ἐξ ὕψους καὶ ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν — χεῖρας ἀνατείνουσα πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ κρεμáμενον καὶ ἐπικαλουμένη «τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος ὑπὲρ ἐπιβραβεύσεως τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ πανταχοῦ εἰρήνης καὶ ἀγάπης καὶ πολιτείας συναδούσης τῇ ἀγιότητι καὶ καθαρότητι τῶν χριστιανικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς χριστιανικῆς κλήσεως», ἐκλιπαρεῖ, ἅμα, αὐτὸν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνασταυρούντων αὐτὸν ἐν τοῖς μέλεσί του, ἀναφωνοῦσα αὐτῷ: «Κύριε μὴ στήθης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι».

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΡΑΤΕΙΤΩ

Τὴν θλίψιν, ἣν ἡ Ἑκκλησία δοκιμάζει ἀπὸ ἐτῶν ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι τῶν τέκνων αὐτῆς, ἐπὶ τοῖς διωγμοῖς, οὓς ὑφίστανται οἱ ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτὴν ὀρθόδοξοι. μετριάζουσιν αἱ ἐκ Κύπρου εὐχάστοι εἰδήσεις, ἃς πιστοποιεῖ τὸ πρῶτον τῶν ἐκδιδομένων σήμερον τηλεγραφημάτων. Τὰ δύο ἔτερα διατυποῦσι τὴν ἀδελφικὴν ἀξίωσιν τῆς Μ. Ἑκκλησίας ὅπως ἀποφανθῶσι καὶ οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι τῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν καὶ Ἱεροσολύμων, ἣν ἂν ἔχωσι γνώμην περὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῇ διευθετήσει τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Ἐπταετία συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς ὀρφανίας τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς. Συμφωνία καὶ κατόπι διχογνωμία, προστριβαὶ καὶ συγκρούσεις καὶ ἐριδες πατέρων πρὸς τέκνα, ἀδελφῶν πρὸς ἀδελφοὺς, εἰς ὅξυ σημεῖον περιήγαγον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν Κύπρῳ κατάστασιν. Ἡ πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἑκκλησίας ἀναφορὰ τῶν διίσταμένων, ἣν αὐτὸ τὸ συμφέρον αὐτῶν ὑπηγόρευε καὶ ἡ παλαιὰ συνήθεια τῆς Ἑκκλησίας, ἐπολεμήθη, προτάθη καὶ ἀπεκρούσθη πολεμηθεῖσα, δύο δὲ ποιμνίων τοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ τῆς Πάφου μενόντων ὀρφανῶν, προεβάλλετο εἰς τὸ σῶμα τὸ νομοθετικὸν τῆς Κύπρου πρὸ μηνὸς σχεδόν, σχεδὸν νόμου, καινοφανεῖς θεσμοὺς, παραδόξους θεωρίας, διδασκαλίας ἀγνώστους ἡμῖν εἰσάγον εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἑκκλησίαν, ψηφοφορίας κοσμικῆς χροιάς καὶ μεθόδου, παρεμβάσεις εἰρηνοδικῶν καὶ μουδιδῶν, ἐξελέγξεις ὑπὸ ξένων καὶ ἀλλοθρήσκων τῆς πράξεως ὀρθοδόξου λαοῦ περὶ ἐκλογῆς ἐκλογέων τοῦ μέλλοντος ὀρθοδόξου τῶν ὀρθοδόξων κυπρίων ἀρχιεπισκόπου. Ὑπεβάλλετο δὲ τὸ ἀντικανονικὸν τοῦτο τερατοτόκημα εἰς σῶμα νομοθετικὸν ἐξ ἡμισείας συγκεῖμενον ἐξ ὀρθοδόξων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐκ μωχμεθανῶν καὶ ἁγγλῶν ἀφ' ἑτέρου, λαμβανόντων οὕτω, παρὰ τὰ ἀρχαῖα ἔθη τῆς Ἑκκλησίας, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπεμβάσεως εἰς ἱερὰν πρᾶξιν, νόμον δὴλα δὴ περὶ κανονικῶν ψήφων.

Ἡ Μ. Ἑκκλησία, κατὰ καθήκον, ἀπεδοκίμασε τὸ ἀντικανονικὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἀρχῇθεν τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατοῦσα καὶ τούτων ἀντεχομένη στερεῶς, καὶ ταῦτα διασώσασα διὰ μέσου στυγνῶν

αἰώνων καὶ νυκτῶν ἀφεγγῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν βιοτῆς. Ἡ διοικοῦσα κυπριακὴ Σύνοδος, ἐκ καθήκοντος καὶ αὐτῇ, διεμαρτυρήθη, διότι γινώσκουσιν οἱ ταύτην ἀποτελοῦντες κληρικοὶ ὅτι ἡ διάταξις «Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖτω» ἐθεσπίσθη πνευματεμφόρως ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἀλλὰ τὸ ἐκ Νικοσίας τηλεγράφημα τῆς 12 ἀπριλίου τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν Κιτίου καὶ Κυρηνείας ἀποδεικνύει λαμπρῶς ὅτι, τὸν κίνδυνον τραλαμβάνοντες τὸν ἐκ τοιοῦτου νομοσχεδίου, δι' οὗ ἡ Κύπρος ἀπεσχίζετο ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου λοιπῆς Ἐκκλησίας, συνεννοήθησαν. ἀποταθέντες κοινῇ πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, αἵτινες, ἀρχαῖα κρατύνουσαι ἔθνη, προθύμως θέλουσι συναντιληφθῇ κυμαινομένη καὶ ταραττομένη ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς σέβονται τὰ παλαίφασα πρόνομια καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν, κυρωθεῖσαν ὑπὸ Συνόδων ἱερῶν καὶ ὑπ' εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων ἀνακηρυχθεῖσαν.

Νικοσία 12 ἀπριλίου, ὥρα 12 καὶ 20 λεπτά.

Παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην

Μητροπολίται Κιτίου, Κυρηνείας, συγκαταθέσει λοιπῶν συνοδικῶν μελῶν, ἐν τῷ ἐνθέρμῳ πόθῳ θέσαι τέρμα εἰς παρούσας ἀτυχεῖς δυσχερείας Ἐκκλησίας Κύπρου, παρακαλοῦσιν Ὑμ. Παναγιότητα (καὶ) πατριάρχας Ἀλεξανδρείας (καὶ) Ἱεροσολύμων, ὅπως ἀποστείλῃ ἕκαστος ὑμῶν ἓνα ἐπίσκοπον ἵνα παρέσχῶσιν ἡμῖν τὸ εὐεργέτημα πεφωτισμένων συμβουλῶν, ὅπως κάλλιον δυνηθῶμεν διευθετῆσαι ζήτημα ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου. Περισσότερον (νὰ) προσθέσωμεν ὅτι ἂν τις ὑμῶν δυνηθῇ ἐλθεῖν αὐτοπροσώπως μεγάλως τιμῆσει ἡμᾶς. Παράκλησις αὕτη γίνεται ἐν γνώσει κυβερνήσεως, μὴ ἐνισταμένης. Ταυτόσημα τηλεγραφήματα στέλλονται πατριάρχαις Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων. Ἐκλιπαροῦμεν ταχίστην ἀποστολήν.

Κιτίου ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Κυρηνείας ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

Μητροπολίταις Κιτίου καὶ Κυρηνείας

Δόξαν ἀνεπέμψαμεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου τῷ ἐκ Βηθανίας πρὸς τὴν Ἀγίαν Πόλιν ἐρχομένῳ καὶ τὸν Λάζαρον ἀναστήσαντι, ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ τηλεγραφικῇ ἀναγ-

γελίᾳ, τῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν εὐαρέστῳ καὶ λυσιτελεῖ. Συνεννοούμενοι ἤδη μετὰ τῶν δύο ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὅπως πάντες διέλθῃτε τὰς ἀγίας ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐτυχίᾳ.

13 ἀπριλίου 1907

Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ.

Τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις

Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων.

Γνωστοῦ ὄντος τοῦ πρὸς ἡμᾶς τηλεγραφήματος τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν Κιτίου καὶ Κυρηνείας, γνώμῃ συνοδικῇ ἐρωτῶμεν τὴν γνώμην ὑμετέρας Μακαριότητος, τί φρονεῖ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διπλὴν ταύτην γνώμην τῶν τηλεγραφούντων. Ἡμεῖς συνοδικῇ διαγνώμῃ ἐρωτῶντες, ἐσμὲν πρόθυμοι δεχθῆναι μίαν τῶν δύο προτάσεων, προκρίνοντες τὴν μετάδασιν ὑμετέρας Μακαριότητος¹ ἐκ προσώπου τῶν τριῶν πατριαρχικῶν θρόνων.

13 ἀπριλίου 1907

Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Τῇ πέμπτῃ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀπεσύρθη ἐκ τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ἐργασιῶν, μετὰ διημέριαν διαμονὴν καὶ συμπληρώσας δοκίμως τὴν συνοδικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Διονύσιος, ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τῷ σαββάτῳ καὶ προπεμφθεὶς, ἐντολῇ πατριαρχικῇ, ὑπὸ τοῦ ἱερογ. δευτερεύοντος.

Χειροτονία.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐτελέσθη ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὸ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολιτῶν Κυζίκου, Γρεβενῶν καὶ Σισανίου ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Μιλητοπόλεως κ. Γερμανοῦ, βοηθοῦ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Κυζίκου.

Κανονικὴ ἄδεια.—Ἀπῆλθε τῷ παρελθόντι σαββάτῳ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς, ὁ πα-

1. Τὸ πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων τηλεγράφημα λέγει «τὴν μετάδασιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας».

νιερ. μητροπόλιν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Δωρόθεος. Μετ' αὐτοῦ συναπῆλθεν εἰς Πρέβεζαν, τυχὼν τῆς κανονικῆς ἀδείας, ὁ πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀθ. Πιπέρης.

Αἱ κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας τῆς Μ. ἑβδομάδος ἀκολουθίαι διεξήχθησαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ χοροστατοῦντος τοῦ πανηγυρικοῦ πατριάρχου, πλήθους ἀμετρήτου εὐσεβῶν ἐκκλησιασθέντος.

Χθὲς, ἑσπέρας, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς διαθήκης, ἀναγνώσθην ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π., τὰ λοιπὰ ἀνέγνωσαν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ Κυζίκου, Ἰκονίου καὶ Σισανίου, τῶν λοιπῶν ἐν ἑτέροις χοροστατοῦντων ναοῖς, ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος καὶ ὁ κληρὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. — Σήμερον, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν, ἐκήρυξεν ἀπ' ἁμβωνος τὸν εἰθισμένον λόγον ὁ Μ. ἱεροκῆρυξ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Γρ. Κωνσταντινίδης.

Μέριμνα τῶν Ἐκκλησιῶν. — Ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ταῖς ὑπὸ φυσικῶν ἀτυχημάτων καὶ συμφορῶν δοκιμαζομέναις ὀρθοδόξοις ἑλληνικαῖς κοινότησι Μοναστηρίου, Μελενίκου καὶ Πρεσένης ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὑπὲρ τὰς διακοσίας λίρας, τῇ μὲν πρώτῃ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ νοσοκομείου αὐτῆς, τῇ δὲ δευτέρᾳ πρὸς βοήθειαν τῶν παθόντων ἐκ τῶν τελευταίων πλημμυρῶν, καὶ τῇ τρίτῃ πρὸς ὑποστήριξιν ὑλικὴν τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς πρὸ τινος ἀποτεφρωθείσης σχολῆς αὐτῆς.

Μητρόπολις Τυρολλόνης. — Ἀνεχώρησε τὸ σάββατον εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, κατόπι τῶν νενομισμένων διατυπώσεων, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Τυρολλόνης καὶ Σερεντζίου κ. Νικηφόρος, ἐπιθυμῶν νὰ συνεορτάσῃ μετὰ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ τὰς ἁγίας τοῦ Πάσχα ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψῃ μετὰ ταῦτα ἵνα λάβῃ τὸ αὐτοκρατορικὸν βεράτιον, τὸ περιέχον καὶ τὰ ὄρια τῆς ἀνασυσταθείσης ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως.

Νομικὴ Ἐπιτροπή. — Πρὸς ἐξέτασιν ἀκριβῆ τῶν μετὰ τῆς σεβ. κυβερνήσεως διεξαγομένων ἐκάστοτε ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς διαθήκας καὶ γάμους καὶ προικοσύμφωνα καὶ τὰς παραπλησίας, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθνικοῦ Μ. Συμβουλίου νὰ συσταθῇ Νομικὴ διαρκὴς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπιτροπή. Μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελέγησαν οἱ ἐκ τῶν πα-

τριαρχικῶν ὑπαλλήλων κκ. Ἀντ. Οἰκιάδης καπικεχαγιάς καὶ Ἰω. Χλωρὸς διευθυντὴς τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου τῆς τουρκικῆς ἀλληλογραφίας, καὶ οἱ δικηγόροι κκ. Παντ. Κοσμίδης καὶ Συμεὼν Βαλλιῆς ὁ καὶ νομικὸς σύμβουλος τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων.

Μουσικὸς Σύλλογος. — Τῇ τετάρτῃ, πρὸ μεσημβρίας, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, συνῆλθον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου εἰς συνεδρίαν γενικὴν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εὐδοκήσαντος νὰ παραμῇ τέσσαρας σχεδὸν ὥρας, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐγκρισιν τοῦ νέου Κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, οὗ τὸ κείμενον, ἀντιγραφησόμενον, ἀναγνώσθηται ἐν νεωτέρᾳ γενικῇ συνεδριάσει τῶν μελῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτῆς τῆς Α. Θ. Π. μετὰ τὸ Πάσχα γενησομένην, ὅτε ἐκλεγῇσονται καὶ τὰ μέλη τοῦ προεδρείου. Ὡρίσθη δὲ τοῦτο δεκαμελὲς, συγχωρευθεισῶν ἐν αὐτῷ πασῶν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐφορῶν, ἔχον ἅμα καὶ δικαιοδοσίαν εἰρηνοδικεϊκὴν ἐπὶ τῶν μεταξὺ ψαλτῶν καὶ ἐπιτροπῶν τῶν ναῶν ἀναφυομένων ἐκάστοτε διαφορῶν.

Πεντηκονταετηρίς κληρικῆς διακονίας. — Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν καθολικῶν ἀρμενίων κ. Σαμπαγιὰν ἄγοντος τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἱερατείας αὐτοῦ, πανηγυρικὴ ἐτελέσθη λειτουργία ἐν τῷ κατὰ τὸ Σταυροδρόμιον ναῷ τῶν ἀρμενίων καθολικῶν, χοροστατοῦντος μὲν τοῦ παπικοῦ νουντισίου καὶ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἀρχιεπισκόπου Νικαίας κ. Τάσση Πορσέλη, λειτουργοῦντος δὲ τοῦ ἐορτάζοντος πατριάρχου μετὰ τριῶν ἐπισκόπων καὶ πολλῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων. Ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. παρῆσαν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην τελετὴν ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος μετὰ τοῦ ἱερολ. ὑπογραμματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀποστόλου καὶ τοῦ ἀρχοντος καπικεχαγιά τῶν Πατριαρχείων κ. Ἀντων. Οἰκιάδου. Τὴν τελετὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἐτίμησαν οἱ ἐξ. πρεσβεύται Γαλλίας, Ἰσπανίας καὶ Βελγίου καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐξ. πρεσβευτῶν Ρωσσίας, Γερμανίας, Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἑλλάδος. — Ἡ Α. Θ. Π. ἐπέμψε δῶρον τῷ ἐορτάζοντι ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἡ δὲ Α. Α. ὁ πάπας Πῖος Ι' νύξατο τὰ δέοντα διὰ τοῦ πανιερ. ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ καρδινάλιου Μερὺ-δὲλ-Βάλ. — Τὴν

ἐπιοῦσαν δευτέραν, ὁ μακαριώτατος πατριάρχης κ. Σαμπαγιάν, ἐπισκεψάμενος τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην, νύχαρίστησεν αὐτῷ ἐπὶ ταῖς συγχαρτικαῖς προσρήσεσι καὶ ταῖς εὐχαῖς, ἃς διεβίβασεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην πανήγυριν, ἥ εὐχόμεθα νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ὁ τῆς ἐξηκονταετηρίδος πανηγυρισμός.

— Τῆς πρὸς ἑορτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ἐπιτροπείας προήδρευεν ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκ. κ. Ἰωσήφ Χατζιάν.

Πατριαρχικὸς ναός.—Ὁ ἐν Μόσχᾳ πανοσλγ. ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος Δημόπουλος Βυτοπεδινός, ὁ καὶ ἡγούμενος τοῦ αὐτόθι Μετοχίου τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀπέστειλε δῶρον εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν δύο καλλίστας ἱερατικὰς καὶ δύο διακονικὰς στυλὰς, τυχὼν ἐπὶ τῇ ὁσίᾳ δωρεᾷ ταύτῃ τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν, διαβιβασθεισῶν διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου.

Ποιμαντικὴ μέριμνα. Ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Νικομηδείας κ. Φιλοθέου ἀπεστάλη εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τῶν εὐσεβῶν ἐν αὐτῇ ὀρθοδόξων κατὰ τὰς ἀγίας ἡμέρας τοῦ πάσχα, ὁ πανιερ. μητροπολίτης πρῶην Μαρωνείας κ. Κωνσταντῖος.

Σχολικὴ πανήγυρις.—Τῇ κυριακῇ, 15 μεσοῦντος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προήδρευσε τῆς τελετῆς τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ παρθεναγωγείου τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, ἄγοντος αὐτὴν τῇ Κυριακῇ τῶν βαλίων ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Κατὰ τὴν σχολικὴν ταύτην πανήγυριν παρήσαν οἱ σεβασμ. μητροπολίται Κυζίκου, Νικομηδείας, Ἀγχιάλου, Μαρωνείας, πρῶην Δρυϊνουπόλεως, οἱ ἐξοχ. πρεσβευταὶ Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος καὶ πλῆθος φιλομούσων τιμώντων τὸ ἀπὸ ἐξήκοντα τριῶν ἐτῶν ἀδιαλείπτως ἐπιτελούμενον κοινωφελές ἔργον τοῦ σχολείου τούτου, ἐν ᾧ καὶ ἐφέτος ἐφοίτησαν 672 μαθητρίαι, ὧν μεταξὺ καὶ 38 ἄρρενα τοῦ νηπιαγωγείου. Ἀπεφοίτησαν δέκα καὶ τρεῖς μαθητρίαι, λαβοῦσα τὰ πτυχία αὐτῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς Α. Θ. Π.—Ἐκ τῆς ἐντύπου λογοδοσίας τῆς ἀξιολόγου ἐφορίας τοῦ σχολείου τούτου κατεδείχθη ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις αὐτοῦ ἐστὶν εὐάρεστος, τῶν ἐσόδων μὲν ἀνελθόντων εἰς 264,244 γρόσια, τῶν δὲ ἐξόδων εἰς γρ. 246, 302. Ἡ τακτικὴ κατ' ἔτος χορηγία τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Ῥωσσίας σημειοῦται κατὰ τὸ λήξαν ἔτος γρ. 20,023, ἡ δὲ δωρεὰ τῆς σεβαστῆς κυρίας Ἑλένης Γεωργίου Ζαρίφη 316 λίραι. —Ὁ παναγιώ-

τατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ὑψόγησε πατρικῶς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, νύχαρίστησε τοῖς ἐξ. πρεσβευταῖς, καὶ τῇ κ. Ἑλ. Ζαρίφῃ, πρῶτιστα δὲ πάντων τῷ μεγαλειοτάτῳ ἡμῶν ἀνακτι καὶ προστάτῃ τῶν γραμμάτων.—Τὸ παρθεναγωγεῖον ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ τάττεται δεύτερον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ τὸ εἰς Ταταῦλα, διευθύνεται δὲ δεξιῶς ἀπὸ τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου κ. Ἑλένης Καλογερά.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐποιήσατο τὰς ἐξ ἑθους ἐπισκέψεις εἰς τοὺς ἀποσυρθέντας ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου πανιερ. μητροπολίτας Μεθύμνης καὶ Σηλυβρίας. καθὼς ἐπεσκέψατο καὶ τοὺς ἀπελθόντας εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν πανιερ. μητροπολίτας Λιτίτσας καὶ Τυρολόης καὶ Σερεντζίου.

Εὐσεβεῖς κληροδότῃα.—Ὁ τελευταῖον ἀποβιώσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀειμνηστὸς Ἰωάννης Παπουλόπουλος διὰ διαθήκης, ἀνοιχθείσης ἐν τῷ ἐλληνικῷ προξενίῳ Ἀλεξανδρείας, ἐκληροδότησεν ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ ὀρθοδόξου Νοσοκομείου Σμύρνης 150 λίρας αἰγυπτιακὰς, ὑπὲρ τοῦ ἐλλ. Ὀρφανοτροφείου λίρας 100 καὶ ὑπὲρ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς 150 λίρας.

Θυμίαμα ναῶν.—Ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου φαρμακοποιοῦ κ. Κ. Ν. Θωμάδου, μυρεψοῦ τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας, παρεσκευάσθη χάριν τῶν ἱερῶν ναῶν, εὐώδεις θυμιάμα, οὗ συνιστῶμεν τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἰδίᾳ χρῆσιν, οὐ μόνον ἐν τοῖς ναοῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ κατ' οἴκους τῶν ὀρθοδόξων εἰκονοστάσια. Κατασκευασθὲν ἐξ ἀρίστου ὕλικου καὶ τελειότερον τοῦ ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων προκατασκευασθέντος, προτιμηθήσεται βεβαίως τοῦ ἀγοραίου μοσχολιθάνου, οὗ καὶ τὸ ὕλικόν ἐλεεινὸν καὶ συνεπῶς ἡ ὕσμὴ πνιγηρά. Ὡς ἀπαιτεῖται τὸ πρὸ τῶν ἀγίων εἰκόνων καίόμενον ἔλαιον καὶ ὁ ἀπτόμενος κηρὸς νὰ ᾧσιν ἐξ ὕλικου ἀδόλου κατεσκευασμένῃ, οὕτως ἀπαιτεῖται νὰ ᾧ τοιοῦτο καὶ τὸ θυμίαμα, ἀγνὸν καὶ ἄριστον, συμβολίζον τὸν ἐξ ἀγνῆς καρδίας καὶ ψυχῆς ἀναπεμπόμενον αἶνον τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ, περὶ ἧς ἀνέγνωμεν εἶδῃσιν ἐν ταῖς ἐφημερίσι πρὸ τινος ἀναγραφείσαν, λίαν βραδέως προέκυψεν εἰς μέσον. Φέρουσα τὸ κῆρος συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἥτοι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων, ἀπεστάλη πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους, ἐντολὴν λαβόντας ἵνα προτρέψωσι τοὺς στυγιάσαντας ἐν Ρουμανίᾳ χωρικοὺς νὰ συνέλθωσι καὶ παύσωνται τῶν

ἀντιχριστιανικῶν καὶ οὐχὶ φιλανθρώπων πράξεων, εἰς ἃς παρεξέτράπησαν.

Αἱ πράξεις αὗται κυρίως ἐτολμήθησαν ἐναντίον τῶν ἰουδαίων, οἵτινες εἰς τὰς προγραφὰς καὶ τοὺς διωγμοὺς τάττονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δεύτεροι μετὰ τοὺς ἐκ Ρουμανίας ἐκδιωχθέντας Ἕλληνας, τοὺς ἀρκετὰ ζημιωθέντας ἕνεκα τῆς μισαδελφίας τῶν ὀρθοδόξων ρουμούνων.

Προηγῆθη ὁ κατὰ τῶν ἑλλήνων ὀρθοδόξων διωγμός, ἐπηκολούθησεν ὁ κατὰ τῶν ἱσραηλιτῶν, ὡμότερος οὗτος, ὡς φαίνεται, ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν παθῶν. Ἄλλ' ὅταν καὶ τοῦ κατὰ τῶν ἑλλήνων διωγμοῦ προηγῶνται συλλαλητήρια καὶ προεδρεύῃ μὲν ἐν τινι τούτων ὁ τῆς Κρηγιώδας ἐπίσκοπος σιωπῶν, παρεδρεύωσι δ' ἐν ἑτέροις φληναφούντες κληρικοὶ καὶ μάλιστα γέροντες, ἢ ὑβρίζοντες τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἢ ἀνεχόμενοι καὶ τοὺς ἐν ἀνευλαβίᾳ λοιδοροῦντας ἱεραρχίαν καὶ πατριαρχεῖον ὀρθόδοξον, ὅταν ἡ ἱερὰ μητρόπολις Οὐγγροβλαχίας σιγῶσα οὐδὲν πράττῃ κατὰ τῶν κληρικῶν τούτων τῶν ἀτιθάστων καὶ τῶν λαϊκῶν τῶν ὑβριστῶν, οὐδεμία ἀμφιβολία ἔμενεν εἰς τοὺς βλέποντας τὸν ἀνώτερον ἐν Ρουμανίᾳ κλῆρον ἀπαθῶς ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔχοντα, ὅτι τὸ νόσημα, καταντῆσεν ἀνίατον, ἔμελλε νὰ ἐπινεμηθῇ καὶ τὸ λοιπὸν ὑγιὲς ἴσως σῶμα. Ἐξηπληρώθη καὶ κατέστη σχεδὸν ἐπιδημία, καὶ ὁ ὄχλος ὁ ἀχαλίνωτος ἐπιβαλὼν ἐπὶ τῶν ἑλλήνων χεῖρας ἀδικούς, ἐπετέθη κατόπι κατὰ τῶν ἰουδαίων, καὶ μετὰ ταῦτα κατ' αὐτῶν τῶν ὁμοφύλων, καταστρέφων καὶ διαρπάζων χριστιανῶν καὶ ἰουδαίων περιουσίας, φονεύων ἀπίστους καὶ πιστοὺς, ζημιῶν ξένους τε καὶ ρωμούνους.

Ἡ παραινετικὴ ἐγκύκλιος ἐξεδόθη λίαν βραδέως. Τὸ κακὸν ἤδη προυχώρησε, παρκατῆσαν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ ὀρθοδόξους ὡς ἀστηρίκτους ἐν τῇ πίστει, ὡς διαβιούντας ἐν ἡμιδουρβάρῳ κατὰστάσει. Οἱ πνευρώτατοι μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι, οἱ τὴν παραινετικὴν ἐγκύκλιον ὑπογράφαντες ἴσως καταννοοῦσι νῦν πόσον ἡγνῶουν τὴν ἀληθῆ κοινωνικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ποιμαινόμενων, οὓς ἐνόμιζον τὸν τελειότερον τύπον τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ πρὸ διετίας· ἤδη βλέπουσι βεβαίως πόσον ἀλαζονικῶς ἐμεγαλορρημόνουν ὅτε, γράφοντες πρὸς τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην τῇ 28 ὁκτωβρίου 1905, ἐκαυχῶντο ὅτι ὁ ποιμαινόμενος ὑπ' αὐτῶν λαὸς τῆς Ρουμανίας φέρει ὡς τεκμήρια, διαβοηθέντα ἤδη, τῆς ποιμαντικῆς αὐτῶν ἐμπειρίας, «καρποὺς χριστιανικῆς πολιτείας, ἀξίους μιμήσεως καὶ ἐπαίνου».

Ἀποδοκιμάζουσι νῦν εὐτυχῶς, τὰς ἐπιμέμπτους ταύτας πράξεις ὡς καρποὺς πολιτεύματος ἡκιστα ἀνθρώπου, οὐχὶ χριστιανικοῦ. Βραδέως ἴσως, ἀλλὰ δεικνύουσιν ὅτι ἠπατήθησαν ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἰδίας ποιμαντικῆς ἐμπειρίας, ἀγνοοῦντες τὴν ἀληθῆ θρησκευτικὴν τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ κατάστασιν. Εὐχόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συνεχῶς τοιαῦται παραινέσεις, ἡ δὲ ἱεραρχία τῆς ἀγίας ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας νὰ πιστεύῃ ὅτι διδασκαλία ἱεροκηρύκων καὶ ποιμένων καὶ διδασκάλων ἀδιάκοπος δυνατὸν ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν ἀχαλίνωτον ὄχλον ἀπὸ πράξεων ἀσεβῶν, ὄνειδος περικαπουσῶν εἰς τὸν ὀρθόδοξον ρουμανικὸν λαόν, ὅστις οὔτε πολιτικῶν ἐμπειρῶν στερεῖται, οὔτε πεπαιδευμένων κληρικῶν. Εὐνῶνται οὗτοι νὰ δείξωσι τὸν ποιμαινόμενον ὑπ' αὐτῶν λαόν φέροντα καρποὺς χριστιανικοῦ ἀξίους ἐπαίνου καὶ μιμήσεως, ὅταν διδάσκαλοι καὶ κήρυκες καὶ ποιμένες ἀναλάβωσι, κατὰ τὸν ἀπόστολον, (Ἐφεσ. 13) «τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης».

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΗΣ

Εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης ἰδιωτικαὶ ἀγγέλλουσιν ἡμῖν τὸν πρὸ ἐβδομάδος θάνατον τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Σίμωνος Πέτρας **Νεοφύτου**, πλήρους ἡμερῶν ἀπελθόντος πρὸς Κύριον. Γέννημα τῶν Ἀλατῶν τῆς ἐπαρχίας Κρήνης, εἰσῆχθη νέος εἰς τὴν ἀδελφότητα τῆς μονῆς καὶ νέος τὴν ἡλικίαν ἐξελέγη ἡγούμενος αὐτῆς, πρὸ τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἑτῶν. Νοήμων ἄμα καὶ τοὺς τρόπους εὐγενῆς, τὴν αὐστηρότητα μετὰ πατρικῆς ἐπιεικείας σιγικρινῶν, ἡγαπᾶτο ὑπὸ τε σιμωνοπετριτῶν καὶ ἄλλων καλογήρων, ὅσοι μετ' αὐτοῦ ἐσχέτισθον. Ἐργαζόμενος διηνεκῶς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σεμνείου, οὗ προέστη ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδῃ αὐτὸ βορὰν γενόμενον πυρὸς πρὸ δεκαεῖς ἑτῶν. Ἀλλ' ἀνέλαθεν ἔκτοτε τὸ δυσχερές ἔργον τῆς ἀνοικοδομῆς, καὶ μεταβάς εἰς Ρωσσίαν κατάρθωσε νὰ εἰσπράξῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκ νέου οἰκοδομῆς ἀρκούν ποσόν. Ὁ ἀείμνηστος Νεόφυτος ἀνέδειξεν ἐκυτὸν οἶονεὶ νέον κτίτορα τῆς Σίμωνος Πέτρας, εἰς δὲ τὴν ἀγήρω ζωὴν μεταστάς ἔσχε τὴν συνείδησιν ἡρεμον ὅτι χωρὶς ἐπιδείξεων καὶ θορύβων ἐπετέλεσε τὸ καθήκον αὐτοῦ, μακαρίζομενος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν ἀγιορειτῶν καὶ πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ σχετισθέντων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. III. 726882